

δσης προσοχής, ἐπανήλθον εἰς τὸν πρῶτον, ὅστις διηγείται τὴν ζωὴν τοῦ μεγάλου αἰρεσιάρχου. Αὐτὸς ἦτον ὁ τόμος τὸν ὁποῖον ἡ μεγάλη αὐτὴ κυρία εἶχε καταδεχθῆ νὰ ἀναγνώσῃ. Ἀγαπητέ μου διδάσκαλε, ἠνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Ἐνόησα ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος εἰς τὴν συντροφίαν ὡραίων κυριῶν ἐρωτευμένων μετὰ τὰς ἐπιστήμας. Αὐτὴ τῶντι ἔχει πλέον ἐξημμένην κεφαλὴν ἀπὸ τὴν τῆς Ἐλοῖζης. Θέσις τόσον νέα δι' ἐμὲ μετέστενοχώρει πολὺ, ὅτε αἶφνης μὲ εἶπεν· «*À bēa, θέλω νὰ γίνῃς ἐφημέριος τῆς Παναγίας, ἡ θέσις εἶναι κενή. Πρέπει!*» Καὶ ἀμέσως ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄχημά της, πηγαίνει εἰς τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας διορίζομαι ἐφημέριος τῆς Παναγίας, λυπούμενος μὲν διότι ἀπέκτησα αὐτὸν τὸν τίτλον ἕνεκα εὐνοίας, ἀλλὰ καὶ ἐνθουσιασμένος νὰ εὐρεθῶ μακρὰν τῶν ὀνύχων Λακίνης τῆς πρωτευούσης. Λακίνας ὀνομάζουσιν εἰς Παρισίους, τὰς Κυρίας αἵτινες ἀκολουθοῦν καθ' ὅλα τὸν συρμόν.

Ἐπρεπεν ἄρα γε νὰ ἀπορρίψω τὴν τύχην καὶ νὰ ὑποστῶ τὸν κίνδυνον; Θὰ ἦμην ἀνόητος. Ὑγίαινε, ἀγαπητέ μοι διδάσκαλε· ἐλπίζω ὅτι ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν θὰ εὐρισκώμεθα ἐδῶ φιλοσοφοῦντες, καθεὶς εἰς ἓν ἀναπαυτικὸν θρανίον, ἔχοντες ἔμπροσθεν ἡμῶν παχυτάτην ὀρνιθὴ καὶ φιάλας πλήρεις Βορδῶ, *more philosophorum.*—*Vale et me ama.*

ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΒΡΑΟΥΝ. Γνωστὴ εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Ἑρρίκου Ἡ' τῆς Ἀγγλίας, τοῦ ἀποχωρισθέντος ἀπὸ τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα. Ἰδοὺ ἀνέκδοτον συμβάν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὅτε ὁμῶς ἦτο ἐνθερμότερος ὁπαδὸς τῆς Ρώμης. Τὸ 1517 συνεταξείδευον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ πλοίου δύο ἄνθρωποι ἀπὸ Λονδίνου εἰς Γρέβεζεν, ὁ εἰς κοσμικὸς ὀνόματι Βράουν, καὶ ὁ ἕτερος ἱερεὺς, ὅστις εἶπεν αἶφνης πρὸς τὸν πρῶτον·

— Ὑπάρχει παρκεῖ! ἡξεύρεις ποῖος εἶμαι;

— Ὁχι.

— Μάθε λοιπὸν ὅτι εἶμαι ἱερεὺς.

— Τῶντι· εἶσαι ἐφημέριος, προεστὼς ἢ ἡγούμενος;

— Τίποτε ἀπ' αὐτὰ· εἶμαι ἱερεὺς τῶν ψυχῶν. Λειτουργῶ ἵνα σώσω τὰς ψυχὰς.

— Ἀξιόλογα, ἀπεκρίθη εἰρωνικῶς ὁ κοσμικὸς. Καὶ ἡμπορεῖς νὰ με εἰπῇς ποῦ εὐρίσκεις τὴν ψυχὴν ὅταν ἀρχίζῃς τὴν λειτουργίαν;

— Δὲν ἡμπορῶ.

— Καὶ ποῦ τὴν ἀφίνεις μετ' αὐτήν;

— Δὲν ἡξεύρω.

— Πῶς; ἐπανελάβεν ὁ Βράουν· λέγεις ὅτι λειτουργεῖς ἵνα σώσῃς τὰς ψυχὰς, καὶ δὲν ἡξεύρεις ποῦ τὰς εὐρίσκεις καὶ ποῦ τὰς βάλλεις;

— Κρημνίσου! ἀνέκραξεν ὁ ἱερεὺς, εἶσαι αἰρετικὸς, καὶ θὰ σ' εὕρω.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐνῶ ὁ Βράουν καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Ἐλισάβετ συνέτρωγον καὶ συνεθυμοῦν μετὰ τινων προσκεκλημένων ὑπ' αὐτῶν, ἠνοίγη βιαίως ἡ θύρα, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἀστυνόμος καὶ τινες κληρικοὶ ἀνήκοντες εἰς τὸν ἐπίσκοπον. Ὁ ἀστυνόμος δραμὼν πρὸς τὸν Βράουν συνέλαβεν αὐτὸν μεταξὺ τῶν γῶν τῶν περιστώτων, καὶ μετέφερεν εἰς τὴν εἰρκτὴν, ἐν ᾗ ἔμεινεν ἡμέρας τεσσαράκοντα.

Μετὰ ταῦτα δύο ἐπίσκοποι καλέσαντες ἐνώπιον αὐτῶν τὸν αὐθάδη, ὅστις ἐτόλμησε νὰ θεωρήσῃ τὴν λειτουργίαν ἐνὸς ἱερέως ἀνίκανον νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς, εἶπεν αὐτῷ νὰ ἀναιρέσῃ τὴν βλασφημίαν. Ἀλλ' ὁ Βράουν ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐθυσιάσθη ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅτι διὰ μόνης ταύτης τῆς θυσίας σωζόμεθα.

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἐπίσκοποι διέταξαν τὸν δῆμιον νὰ βασανίσῃ τὸν αἰρετικὸν, βάλλων τοὺς δύο αὐτοῦ πόδας ἐπὶ φλογερῶν ἀνθράκων.

— Ὁμολόγησον, ἔλεγεν αὐτῷ, τὴν σωστικὴν ἰδιότητα τῆς λειτουργίας.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ πάσχων ἐσιώπα ἔκαυσεν μέχρις ὀστέων τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα παρεδόθη εἰς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν.

Τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ 1517 ἔτους, μετεκομίσθη εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶχε τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, ὅτε καὶ ἐπετράπη εἰς τὴν Ἐλισάβετ νὰ ἴδῃ τὸν σύζυγον αὐτῆς. Σπαρακτικὴ ὑπῆρξεν ἡ συνάντησις, ἀλλ' ὁ Βράουν ἔμενεν ἄκαμπτος. Ἐὰν ἔκαυσαν, ἔλεγεν, τοὺς πόδας μου, ἡ γλῶσσά μου ὁμῶς μένει ὅπως δοξάσω τὸν Θεόν. . . Ἀνάθρεψον, Ἐλισάβετ, τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς τὸν φόβον τοῦ Κυρίου.

Τὴν ἐπαύριον δέσαντες ἐπὶ ξύλου αὐτὸν ἤναψαν πέριξ πυρὰν· αὐτὸς ὁμῶς γαληνῶν πάντοτε ἔψαλλε μεγαλοφώνως ὕμνους εἰς τὸν Θεόν.

Μετ' ὀλίγον ἐγένετο τῶν φλογῶν ὀλοκαύτωμα. Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ παρόντα ἔκλαιον. Τοῦτο δὲ παρατηρήσας ὁ ἀστυνόμος ἔκραξε· ῥίψατε καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ εἰς τὸ πῦρ ἵνα μὴ γίνωσι καὶ αὐτὰ αἰρετικά. Καὶ πηδήσας ἤρπασε τὴν νέαν τοῦ παθόντος θυγατέρα, ἥντινα ὁμῶς λειπυθυμίσασαν ἔσωσεν ὁ λαός.

ΠΟΣΟΝ ΛΑΛΟΥΣΙΝ Αἱ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. Ἐπιστήμων τις Ἀγγλος ὑπελόγησεν ὅτι εἰς ἀνὴρ ὁμιλεῖ τρεῖς ὥρας τοῦλάχιστον καθ' ἡμέραν ἀνὰ ἑκατὸν λέξεις τὸ λεπτόν, ἥτοι 29 σελίδας ἐντύπους εἰς 8ον καθ' ὥραν· ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι ἕκαστος ὁμιλεῖ 600 περίπου σελίδας καθ' ἑβδομάδα, ἥτοι 52 χονδρὸς τόμους κατ' ἔτος. Ὡς τῆς δυνάμεως τῆς στατιστικῆς! Τοῦτο ἀκούσας περίεργός τις ἠρώτησε τὸν Ἀγγλὸν ἐπιστήμονα, ἂν ὁ ὑπολογισμὸς ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς γυναῖκας. Ο! yes! ἀπήντησεν ὁ Ἀγγλος στατιστικὸς· φρόντιζε ὁμῶς πάντοτε νὰ πολλαπλασιάζῃς ἐπὶ δέκα.